

[Udenrigsministeren]

Den velkendte taktik med at sige, at der kan svares klart nej eller ja, kan måske benyttes i forbindelse med mange af de problemstillinger, hr. Steen Folke ser, men jeg vil bare sige til hr. Steen Folke, at det jo ikke er sikkert, at det er svarets klarhed, der er noget i vejen med, det kunne også tænkes, at det var spørgerens opfattelsesevne, når det drejer sig om at lytte til de svar, der bliver givet. Ikke blot jeg selv, men også hr. Lasse Budtz har svaret hr. Steen Folke meget klart, og det må jeg henvise til.

Så vil jeg sige til hr. Gert Petersen, at jeg ikke synes, han mod slutningen af en ellers ganske interessant debat skal køre det for demagogisk op. Hr. Gert Petersen spurgte før, hvad Danmark har gjort, og det svarede jeg meget kontant på, nemlig at vi bl. a. har fået det på dagsordenen ved det nordiske udenrigsministermøde i København.

Så spørger hr. Gert Petersen, om Danmark ved en efterfølgende konference om nedrustning i Europa er indstillet på at føre sagen frem. Jeg vil bede hr. Gert Petersen, selv om det har været en mange timers debat, lige i de sidste minutter om at fastholde logikken, for når vi de nordiske lande imellem drøfter dette spørgsmål og i communiquet siger, at vi vil holde kontakt vedrørende det spørgsmål, burde det fortælle hr. Gert Petersen, at Danmark i dette spørgsmål i forbindelse med opfølgingskonferencen, og hvad der efterfølgende sker, ikke skal fare ud i noget, før vi drøfter det med de øvrige nordiske lande. Jeg har meget tydeligt i mit første oplæg sagt, at det også er spørgsmålet om en koordination, for de nordiske lande skal ikke føre forhandlinger, det må de parter, der har atomvåbnene, gøre, men vi har gennem debatten og det nordiske udenrigsministermøde over for supermagterne og øvrige lande i Europa peget på, at der under de givne forudsætninger, som nu har været gentaget mange gange, ligger en mulighed oppe i det nordiske område.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Når nu hr. Mølgaard gør sig til sprogrøtter, vil jeg blot sige, at der ikke sprogligt er noget forkert i det, der står i vores dagsordensforslag. Der tales i første del om manglende saglig og neutral information og i an-

den del om misinformation. De to ting er nøje kædet sammen. Men det er ret typisk, at dagsordener analyseres med mikroskop for at se, om der er et lille »og« for meget eller lignende. Der har været stor enighed om, at indholdet af første del af dagsordenen er rigtigt, men i anden del siger man, at der er tale om en ordre til Danmarks Radio. Nu er der jo efter den nye forretningsorden ikke muligheder for at stille ændringsforslag til en dagsorden, men såfremt der havde stået, »at der er en stor opgave for Danmarks Radio med at afbøde denne alvorlige misinformation af befolkningen«, tror jeg sådan set, den havde været sværere at komme uden om.

Alfred Hansen (DR):

I sidste folketingssamling blev folketingets forretningsorden revideret, og i den forbindelse var der i udvalget for forretningsordenen stor diskussion om, hvordan man skulle forholde sig til afstemning vedrørende dagsordener, og der var et stort flertal i udvalget for forretningsordenen, som ikke ønskede faste regler for, efter hvilke principper man skulle gå til afstemning i salen, når der forelå flere motiverede dagsordener.

Ved denne lejlighed, hvor vi igen står i den situation, at man ikke kan få mulighed for at tage temperaturen i folketinget med henblik på et konkret dagsordensforslag, er vi vidner til en afværgedagsorden, og jeg skal derfor læse op, hvad formanden sagde ved åbningsdebatten den 8. oktober 1981, Folketingsstidende 1981-82, sp. 368. Formanden siger:

»Inden vi går til afstemning om dagsordenen, vil jeg i anledning af, at flere medlemmer i forbindelse med afstemning om dagsordener har talt om nye regler i den forretningsorden, som trådte i kraft forleden dag, gøre opmærksom på det, som nogle sikkert vil huske – men jeg indrømmer, der var så megen diskussion, at det kan være svært at huske det, og derfor siger jeg det uden nogen form for sarkasme, men simpelt hen for at gøre opmærksom på det – at efter debat i udvalget for forretningsordenen var der et meget stort flertal for, at man ikke skulle ændre de bestående regler.

Der var dog én ting, man udtrykte ønske om fra hele udvalget, uden at det fik form af et ændringsforslag, og det er fremført i be-